

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: H. J.

Cím: *Avágóhid-utcai szükséglakások.*

Forrás: *8 órai Újság*

Bp.

906. I. H.

Osztályozás

Tárgy

361-1

Hely

Idő

"1916"

Személy

Helvszám

A vágóhid-utcai szükséglakások

Éheznek és fáznak a lakók — A gyerekek cipő és ruha nélkül vannak — „Egy év óta nem voltam iskolában!” — Segítségért kiált a szegénység

(Saját tudósítónktól.) Jó messzire a város szívéből, lakatlan helyen épültek a Ferencváros szükséglakásai. A Vágóhid-utcában, a Szent István-kórház mögött állnak a rozoga daszlabarakszobák, hamuárat piszkos, nedves lakás, sötét, egészségtelen: szoba és konyha is egyuttal. Itt laknak azok a szegény családok, akiket kegyetlen szívű náziurak az utcára dobtak, mert lakáspénzüket nem tudták megfizetni. A város megszánta őket, felszedte az utcára került embereket és a szükséglakásokban helyezte el. A szükséglakásért hetenkint három koronát fizetnek a fővárosnak. Ezt a három koronát sem feltétlenül szükséges lefizetniük: ha nem tudják fizetni, elégedi a telepfelügyelő a hetibért.

A vágóhid-utcai szükséglakások felügyelője, Lutor Imre, aki tizenkét esztendeje lakik a barakkban, jól ismeri a lakások bérlőit, támogatja őket s ő maga is, ahogyan csak tud, segít rajtuk. Vele együtt indulok el, hogy megnézzem: hogyan élnek itt az emberek, miből élnek, miért kerültek ide?

Amit a lakásokban látunk és hallunk, kétségbeejtő. Rongyosan, heten-nyolcan laknak egy kis sötét, egyablakos, fűtetlen szobában, cipő és ruha nélkül dideregnek a gyermekek.

A 22-es lakásban

A 22-es lakásban lakik Petrisz Anatóliáné. Férje a háború kezdete óta katonán. Hét gyermekük van, egyik sem keres egy fillért sem, az asszony százötven korona hadisegélyt kap. A szobában mindössze két ágy és egy divány áll. A gyerekek közül három tudóvészes; egy fiukat, aki nemrég még heti 30 koronát vitt haza, egy héttel ezelőtt a Szent István-kórházba vitték tudóvérzéssel, haldoklik, nem lehet rajta segíteni.

— Én is beteg vagyok — mondja Petriszné — nem mehetek el dolgozni, szívesen mennék, hiszen éhezünk. A gyerekek, tessék nézni, cipő nélkül vannak, ide járnak a Tóth Kálmán-utcai elmibe, de nem kaptak cipőt, csak egy kis, vékony szürke kabátot. Tűzeloanyagunk nincs, nem tudunk venni, egész este sötétben ülünk, ezért pusztulnak el a gyermekeim.

Egy év óta iskola nélkül

Szemben van a 9-es lakás. Palánszky István lakik itt a családjával. Hatan vannak, a férj harminc koronát keres egy hétre, a gázgyárban napszámos. A lakás egy sötét oduból áll, két ágyuk van, egyiket a telepfelügyelőtől kapták, a takarót is ő adta, miután ágyneműjüket eladták. Egy lyukas, lesüppedt di-

ványon egymás mellett négy gyerek kúporog, fáznak, éhesek, összebújtak melegedni. Egyiknek sincs cipője, hetek óta nem mozdultak ki a lakásból.

— Az Erzs, meg az Ilona — mondja szomorúan az anyjuk — már egy év óta nem voltak iskolában. Egy év óta nincs cipőjük, az én cipőm is rongyos, ha kimennek az utcára, azt veszik a lábukra. Schoppán sem kaptak segélyt, egyszer voltam a IX. kerületi előjáróságon, onnan elutasítottak, azt mondták, hogy *éljenek meg úgy, ahogy tudnak. Van egy fiuk is, 13 éves, az is itt-*

hon van. Már többször ment el inasnak, de hazaküldték, azt mondták, hogy gyenge, nem bírja a munkát. Most ő is beteg.

Helen — apa és anya nélkül

A 21-es barakkba megyünk Lutor felügyelővel.

— Ez a legszomorúbb lakás az egész telepen, — mondja az ősz hivatalnok. — Itt laknak a Tormák, akiket Kispestről hoztak ide — az utcáról.

A szoba ugyanolyan sötét, piszkos és hideg, mint a többi. Hét kis gyerek, a legidősebb 11 éves — apa és anya nélkül. Megkérdezem az egyik kisfiútól:

— Miért vagytok egyedül?

— Az édesapám katonán, a mama meg ételért ment, mert már régen nem ettünk.

— Éhes vagy?

— Nagyon éhes és cipőm sincs, ide

járok iskolába a Tóth Kálmán-utkába, de nem kaptam cipőt, pedig eddig összesen csak két órát mulasztottam.

A felügyelő elmondja, hogy a szerencsétlen család Kispestről került a vágóhid-utcai szükséglakásba. Ott nem tudták fizetni a lakbért és nem tudták a gyerekek részére ételmezt szerezni. A két gyerek az anyjukkal együtt egy szobában él, a legkisebb hároméves, csenevész, rosszul táplált gyerek, teljesen ruha nélkül szaladgál a hideg szoba padlóján.

Segítsen a főváros!

Harminchatan laknak a szükséglakás-telepen. A hivatalos kimutatás szerint ebből csak tizenegyen tudták ezen a héten a háromkoronás lakbért megfizetni. Ártatlanul szenvedő apró gyermekek kiáltanak segítségért, mentse meg őket a főváros, segítsen rajtuk.

H. J.